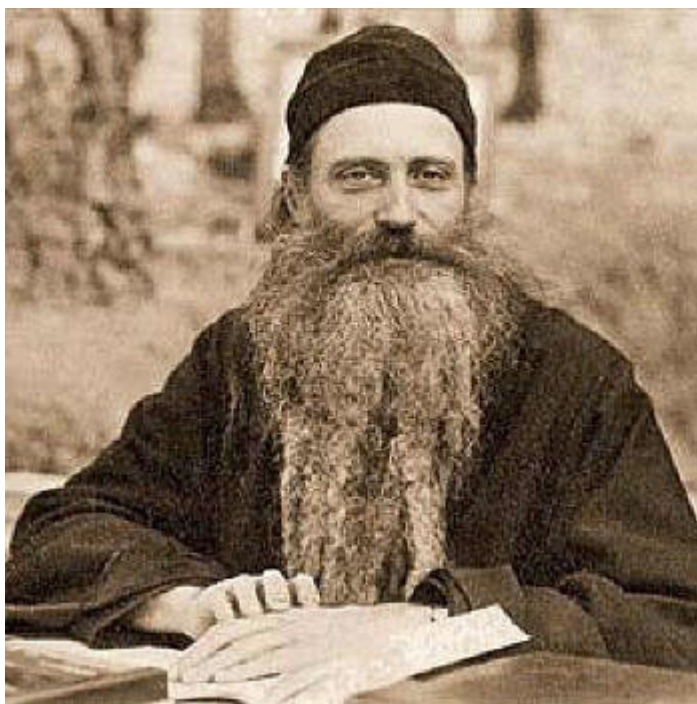

ЖИВОТЪТ ДНЕС Е СТАНАЛ НЕНОРМАЛЕН

Всеки, който сравни нашия съвременен живот с нормалния живот на хората в миналото – например в Русия или Америка, или в която и да било западноевропейска страна през XIX век – не може да не остане поразен от факта колко ненормален е станал животът днес. Самите понятия за авторитет и послушание, за приличие и вежливост, за начин на поведение в обществото и в личния живот – всички те рязко са се променили и са се обърнали с главата надолу; тук изключение правят само някои обособени, малобройни групи – обикновено християни от едно или друго изповедание, които се опитват да запазят своя т. нар. “старомоден” начин на живот.

Съвременният ненормален живот може да се окачестви като повреден, разглезен. Днес общо правило е да се държат със съвременното дете от най-крехката му възраст като със семейно богче: удовлетворяват капризите му, изпълняват желанията му, засипват го с играчки, развлечения, удобства, не го учат и не го възпитават в съответствие със строгите принципи на християнско поведение, а му дават да се развива натам, накъдето го влекат желанията му. Достатъчно е то да каже: “Аз искам!” или “Няма да направя това!”, за да принуди “услужливите” си родители да преклонят глава пред него и да му позволят да прави каквото си иска. Вероятно това не става във всички семейства и през цялото време, но става доста често, за да се превърне в правило за съвременното възпитание на децата. Дори родителите, които имат най-добри намерения, не могат изцяло да избегнат това влияние. И даже ако те се стараят да възпитават детето строго, съседите непременно ще се опитат да направят обратното. Това трябва да се има предвид при възпитанието на детето.

Когато такъв човек порасне, той, естествено, се заобикаля със същото, с което е свикнал от детство: удобства, развлечения и играчки за възрастни. За него животът става постоянно търсене на “развлечения”. Впрочем, самата дума “развлечение” някога е липсвала в речника: през XIX в. в Русия и във всяка сериозна цивилизована държава просто не биха разбрали какво означава тя. Животът днес е едно постоянно търсене на “развлечения”, които дотолкова са лишени от сериозно значение, че един посетител от която и да е страна на XIX в., гледайки нашите популярни телевизионни програми, увеселителни паркове, реклами, филми и музика – т. е. почти всеки аспект на съвременната ни култура – би си помислил, че е попаднал в страната на някакви малоумници, загубили всякаква връзка с нормалната реалност. Често пъти ние не отчитаме това, защото живеем в същото общество и го приемаме като даденост.

Някои от неотдавнашните изследователи на нашия съвременен живот са нарекли днешната младеж поколението “всичко на мен!”, а нашето време – “век на нарцисизма”, отличаващ се

със самопоклонение и болезнен интерес към собственото "Аз", които са пречка за развитието на нормалния човешки живот. Други говорят за "пластмасова" вселена или свят на фантазията, в който днес живеят толкова много хора, неспособни да се изправят лице с лице или да се справят с реалността на заобикалящия ги свят или със собствените си вътрешни проблеми.

Когато поколението "всичко на мен!" се обръща към религията – едно често срещано явление през последните десетилетия – това обикновено е някаква "пластмасова" (неистинска – бел. прев.) или фантазърска форма на религия: религия на "саморазвитието" (където обект на поклонението си остава Азът), религия на промиване на мозъците и контрол над мислите, на обожествени гурута [1] или свамита [2], на търсене на НЛО и "извънземни" същества, на ненормални духовни състояния и усещания. Тук ние няма да разглеждаме всички тези прояви, които на повечето от вас вероятно са добре познати, но по-нататък ще се спрем на това, как те влияят върху православния християнски духовен живот в наши дни.

Когато днес се опитваме да водим християнски живот, за нас е важно да осъзнаем, че светът, който е създал нашето разглезено време, предявява по отношение на душата свои изисквания – било в религиозния, било в светския живот – които трябва да бъдат наречени тоталитарни. Това лесно може да се види в получените широка популярност през последните години култове, които деформират душата и изискват тотално подчинение на самозван "светец". Това е също толкова очевидно и в светския живот, където човек се сблъсква не с отделни изкушения тук или там, а с постоянно състояние на изкушение под вид било на фоновата музика, която се чува навсякъде – в универсалните магазини, в учрежденията; било на пътеуказателни или рекламни пана по градските улици, на рок-музика, която достига даже до горските пътечки и палатковите лагери; било на телевизора, който често пъти става таен домоуправител, налагащ вкъщи съвременните ценности, мнения и вкусове. Ако имате малки деца, вие от опит знаете колко вярно е това: щом те видят нещо по телевизията, после е много трудно да оборваш новото мнение, което е било представено като най-авторитетно.

Посланието на всеобхватното изкушение, което напада днес хората (напълно открито в светските му форми и обикновено по-скрито в религиозните), е следното: живеј за днешния ден, наслаждавай се, отпусни се, чувствуй се удобно. Зад това внушение се чува друг, по-зловещ обертон, който звучи открито само в официално атеистичните страни, изпреварили в това отношение с една крачка свободния свят. Наистина, ние трябва да осъзнаем, че това, което днес става навсякъде по света, независимо дали зад желязната завеса, или в свободния свят, е много сходно. Съществуват само негови разновидности при сходни нападения, чиято цел е обсебването на душите ни. В комунистическите страни, където официално господства идеологията на атеизма, ви казват направо: забрав`и за Бога и за всякакъв друг живот, освен сегашния, изхвърл`и от живота си страха от Бога и благоговението пред светините, считай всички, които продължават да вярват по старому в Бога, за врагове, които трябва да бъдат унищожени. Като символ на нашето безгрижно, обичащо развлеченията и самопоклонническо време може да се вземе американският "Дисниленд" [3]. Не може да не видим зад него друг, по-зловещ символ, който показва накъде в действителност се движи поколението "всичко на мен": към Гулаг, към веригата от концлагери, която вече управлява живота на почти половината от населението на света [4].

- 1) Гуру – в сикхизма и индуизма: духовен учител – бел. прев.
- 2) Свами – в източните религии: монах или свят човек – бел. прев.
- 3) Голям увеселителен парк, близо до Лос Анжелос (Калифорния), който бил създаден през 1955 г. по идея на известния продуцент на мултипликационни филми Уолт Дисни – бел. прев.
- 4) Има се предвид тогавашният социалистически лагер – бел. прев.

Автор: Йеромонах Серафим Роуз

Източник:<http://www.Pravoslaviето.com/>

Препечатано от © “Православна беседа”.